

Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: Ο Θεός μας καλεί να βοηθήσουμε τους πλησίον να άρουν το σταυρό της ζωής τους

[gallery order="DESC"]

Της Θείας Λειτουργίας στον κατάμεστο από πιστούς Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά της Μόσχας προεξήρχε στις 30 Σεπτεμβρίου 2012, την Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού και ανήμερα της μνήμης των Αγίων Πίστεως, Ελπίδος, Αγάπης και της Μητρός αυτών Σοφίας, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Ληξιάσης της Θείας Συνάξεως ο Ιεράρχης κήρυξε το θείο λόγο, όπου μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Την Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού ακούσαμε στη σχετική Ευαγγελική περικοπή το λόγο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού για την άρση του σταυρού: «Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὕρήσει αὐτήν». (πρβλ. Ματθ. 16.24-28). Αυτά μας υπενθυμίζουν το πως πρέπει ένας άνθρωπος να οικοδομήσει τη ζωή του και τις αξίες, τις οποίες θεωρεί βασικές για τη ζωή του.

Τι σημαίνει σε αυτά τα πλαίσια η «ανεύρεση της ψυχής» και η «απώλειά της»; Πολλοί άνθρωποι προσπαθούν να διατηρήσουν όσα κατέχουν για τον εαυτό τους. Έχουν γνώμη ότι όλα όσα έχουν συσσωρεύσει θα τα κατέχουν και θα τα πολλαπλασιάσουν ακόμα. Επιπλέον, ο άνθρωπος προσπαθεί να διατηρήσει τη ψυχή του, όταν κάνει προσπάθειες να διατηρήσει τον εαυτό του από θλίψεις και συναισθήματα των άλλων, νομίζοντας ότι έτσι η ζωή του θα είναι πιο ήσυχη, με άνεση και χαρά, όταν δεν επεμβαίνει στα των άλλων ανθρώπων, δεν θέλει να ακούει για τις ανθρώπινες συμφορές και ανάγκες. Αλλά ένας άνθρωπος, ο οποίος διατηρεί τον εαυτό του τελικά θα χάσει τη ψυχή του, διότι η θα ζήσει ματαίως τη ζωή του.

Όποιος δεν φείδεται της ψυχής του, των αισθημάτων και της ζωής του, αλλά προσφέρει πλουσιοπάροχα στους άλλους, προσπαθεί να τους βοηθήσει και να συμμερισθεί τα υλικά ή πνευματικά πλούτη, παρόλο που φαινομενικά χάνει τη ψυχή του, προσφέροντάς αυτή στους άλλους, Αλλά τελικά τη διατηρεί.

Ο αγώνας της άρσεως του σταυρού, για τον οποίο έχουμε εντολή από τον Κύριο Ιησού Χριστό, δεν είναι τίποτε άλλο από την άρση του σταυρού των θλίψεων, των ασθενειών και τη βοήθεια στους πλησίον να άρουν το σταυρό της ζωής τους. Σε αυτό συνίσταται η πραγματική άρση του σταυρού: είναι ανάγκη ώστε ουδείς χριστιανός να μην αισθάνεται μόνος του στην άρση του σταυρού, ώστε δίπλα του πάντα να έχει έναν συνκηρυναίο.

Ο Θεός μας κάλεσε στην Εκκλησία για να βοηθάμε ο ένας στον άλλο στην άρση του σταυρού της ζωής μας».

Η αγάπη είναι εκείνη, η οποία πρέπει να συνδέει τους ανθρώπους τα μέλη του Σώματος του Χριστού σε ένα Σώμα. Εδώ οφείλονται τα του Κυρίου ότι η Εκκλησία είναι ένα Σώμα ενώ όλοι εμείς είμαστε μέλη.

Οι εντολές του Κυρίου και των αγίων αποστόλων μας υπενθυμίζουν ότι πρέπει να βαστάμε τα βάρη αλλήλων και ούτως ανα πληρώνουμε το νόμο του Χριστού, ώστε ο σταυρός, τον οποίο ο Κύριος εναπόθεσε στους άλλους ανθρώπους, α τον εκλαμβάνουμε ως το δικό μας.

Ο Θεός μας καλεί να αγαπάμε αλλήλους. Τι είναι η αγάπη; Δεν πρόκειται για μια αφηρημένη αίσθηση, αλλά η άμεση ετοιμότητα να βοηθήσουμε τον άνθρωπο τη στιγμή, που θέλει τη βοήθεια περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή, είναι μια ικανότητα να συμμεριζόμαστε με τον άνθρωπο τις θλίψεις, τις συμφορές και τις αρρώστιές του. Η ανθρώπινη αγάπη πρέπει να συνοδεύεται από αυταπάρνηση και είναι θυσιαστική. Πρέπει να αγαπάμε όλους, και όχι μόνο εκείνους που θέλουν το καλό μας και μας αγαπούν, αλλά και εκείνους, που δε μας θέλουν και μας κάνουν κακό.

Σύμφωνα με τον Ιεράρχη το μεγαλύτερο κατόρθωμα στη ζωή είναι να βοηθάς τον άλλο στην άρση του σταυρού του, έκλεισε ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας.